

21. søndag efter Trinitatis – 1. tekstrække

Nygårdskirken 29. oktober 2023, kl. 10.30

Tekst: Johannesevangeliet 4,46-53

Salmer: 754; 634; 636; 674; 30, v.2; 731

Gud – tak fordi Din søn lever, og lever for os! Amen.

Godt man ikke bor i Odder! Godt det ikke var her hos os, stormfloden ramte! *Hvis* verdenshavene stiger, er det først langt ude i fremtiden! Den tid – den sorg! Men hvis vi ikke ofrer noget *nu*, for at redde klimaet fremover - så skal vores tipoldebørn måske betale prisen til den tid for vores liv i overflod i dag? Kan vores næstekærlighed nå helt ud som til kommende generationer? Og ud til mennesker i fjerne egne? Hvor langt vil vi gå for dem, vi *ikke* kender eller ikke *sympatiserer* med? Vi hørte om manden fra Kapernaum, der drog til Kana efter hjælp til sin søn; det er over 40 km – og det var før, der fandtes biler og asfalterede veje. For vores egne nære og kære vil vi gå til verdens ende! Kærligheden giver uanede kræfter! Og kærligheden er meget større end vores nære relationer: Der er en kærlighed *til* os, som *udefra*

21. søndag efter Trinitatis – 1. tekstrække

kalder på os og vil dele alt godt med os. Den kalder på os, når vi stiller betingelser og spørger os selv, om vi vil give til dem i Gaza, hvis de er terrorister? Om vi vil give til de hjemløse, hvis de er kriminelle? Når I lægger penge i kirkens indsamlingsbøsser, inden I går hjem, så går de til at hjælpe nogen, I *ikke* kender. Og I giver, fordi I i kirken har hørt om en kærlighed der er *større* end jeres egen: Guds kærlighed, som ikke gør forskel eller spørger, hvem der er værdig til hjælp – men deler alt godt med alle. Gud taler til os alle i kærlighed og siger: *Alle* menneskers liv tilhører mig! Alle skal have del i min tilgivelse, min livskraft og min fred! Derfor skal vi glemme de gamle ordsprog, siger Gud: Glem alt om at være sin egen lykkes smed! Og glem alt det om at onde konsekvenser rammer før eller siden – og at man ligger som man har redt. Glem de små sko, I selv går I, de sko I *kun* vil gå langt i, når det handler om dem I kan *lide* ... glem det og husk på jeres Gud og Far i himlen: Alle liv tilhører Ham – og han vil at alle skal leve! Og hvor langt *vi* gider gå er slet ikke afgørende: Jesus behøvede slet ikke gå med manden tilbage til Kapernaum for at helbrede hans

21. søndag efter Trinitatis – 1. tekstrække

søn! Gud behøver ikke se os endsige røre ved os for at sende livskraft ind i os! *Gå hjem – din søn lever!* sagde Jesus – og manden gik hjem og så, at det ikke havde været forgæves, at han var gået så langt i kærlighedens navn: Det havde fået ham til at se, at Gud usynligt går med os alle vegne og tilbyder os sin hjælp. Fordi Gud ikke bare vil gå til verdens ende for sine elskede børn skyld, for vores skyld, men er gået helt ind i Dødens rige og igennem lidelsens helvede for os! Og er gået ud igen med livets sejr – for os! *Din Søn lever!* Sådan lyder Jesu livredder-ord! Og sådan skal også vores takkeord lyde: Tak Gud, fordi din kærlighed til os er så stort og stærk, at *Din søn lever* og har overvundet døden og det onde for os! Din søn lever! På de ord kan vi gå hjem herfra og gå ud og gå meget længere i kærlighedens navn, end vi er villige til af os selv! Guds ord tvinger os - Guds ord er stærkt – Guds ord giver liv – for det er kærlighedens ord!

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.